

avtertede om, at det er paa Tide, man begynder at røre sig for at skaffe de fornødne Midler til Sagens Gennemførelse. Naar jeg har kunnet tiltræde dette Ændringsforslag, er det under den Forudsætning, at det bliver det afgørende, hvilken af de to Komiteer der først er færdig og kan faa en Indstilling til Ministeriet, om, at alt, hvad Jernbaneloven forudsætter for Planens Gennemførelse, er tilendebragt. Med Hensyn til alle andre Koncessionære gælder det samme, at de gives efter dette Forhold. Den Dato, Statens tekniske Tilsyn erklærer overfor Ministeriet, at nu er alt i Orden, bliver noteret i Ministeriets Protokol, og i den Rækkefølge bliver Koncessionerne givet. Det samme vil blive Tilfældet her, hvor der er Tale om en Konkurrence mellem 2 Linier; til den Komité for en af de paagældende Linier, der først opnaar at faa sine Sager i Orden og kan faa en Erklæring fra Statens tekniske Tilsyn derom, vil Koncessionen blive givet. Med andre Ord, den, der kommer først til Mølle, faar først malet.

Endnu vilde jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om de to Erklæringer, der foreligger henholdsvis fra Generaldirektionen for Statsbanerne og fra Statens tekniske Tilsyn. I Erklæringen fra Statsbanerne er der opgivet for Varde—Grindsted-Banen en Merbekostning for Statskassen af 200,000 Kr.; i Erklæringen fra Statens tekniske Tilsyn er der opgivet et meget større Beløb, nemlig 360,000 Kr. Den ærede Ordfører (Jørgen Berthelsen) var inde paa dette Spørgsmaal og kritiserede, at disse to Erklæringer ikke var samstemmende. Det er selvfølgelig fuldt berettiget; men jeg vil gerne sige, at naar dette uheldige Forhold er til Stede, ligger det deri, at Generaldirektionen har benyttet den Kalkule, som i sin Tid var foretaget i den nedsatte Jærnbanekommission, medens det andet Tal, som findes i Erklæringen fra Statens tekniske Tilsyn, er udregnet for ganske nylig og grunder sig helt igennem paa Specialberegninger, hvori der er taget Hensyn ikke alene til den forhøjede Arbejds løn, som er indtraadt, siden Kommissionen i sin Tid arbejdede med disse Forslag, men tillige med den Forhøjelse af Materialepriserne, som har fundet Sted i den senere Tid. Derfor er den sidste Sum, 360,000 Kr., den, der maa lægges til Grund for det høje Tings Beslutning i denne Sag, for saa vidt angaar Pengespørgsmaalet. Men jeg vil, derom gerne sige, at for mig er Pengespørgsmaalet ikke det afgørende. Jeg ved

vel, at det er nødvendigt for Staten at være økonomisk, men det er dog et stort Spørgsmaal, om man ikke ved at anvende denne Merudgift i Virkeligheden vil opnaa et for Staten meget bedre Resultat. Efter min Mening vil den Jernbane fra Grindsted til Tistrup, som er vedtaget paa Loven, vanskeligt kunne bære sin Drift, hvorimod jeg er sikker paa, at den anden Banelinie vil blive mere rentabel. Jeg støtter mig i saa Henseende til den Erklæring, som foreligger fra Statens tekniske Tilsyn. Dette slaar meget stærkt fast, at det maa antages, at denne Banelinie vil blive langt mere rentabel end den anden. Men dette turde finansielt betyde meget mere for Staten end dette, at man anvender 360,000 Kr. mere til denne Banes Anlæg.

Det er blevet indvendt, at man vilde begaa Uret mod Tistrup og den paagældende Egn, hvorigennem denne Bane skulde gaa, ogsaa derved, at man paa den paagældende Egn havde regnet med Loven, og at der var foregaaet Værdistigninger, hvilke Forhold vilde blive helt forrykkede, i det Øjeblik man vedtager den anden Bane. Dette er selvfølgelig kun en Paa-stand og kan ikke være andet. Sagen er den, at for de Kommuner, der Vedkommende, hvor man har lige megen Interesse i, enten Banen kommer til at gaa til Tistrup, eller den kommer til at gaa til Varde, kan dette Forhold ikke gøre sig gældende, og med Hensyn til Tistrup, som har en Jernbane i Forvejen, vil det ogsaa vanskeligt kunne have gjort sig gældende allerede paa dette Tidspunkt. Disse Argumenter tror jeg altsaa, at man rolig kan se bort fra.

Naar jeg kan anbefale denne Ændring af Loven og modtage det af Udvalget stillede Ændringsforslag, er det altsaa for det første, fordi jeg ikke tror, at det er muligt for de paagældende Kommuner at skaffe Penge til en Grindsted—Tistrup-Bane, og dernæst, fordi jeg tror, at selv om en Grindsted—Varde-Bane vil komme til at koste de 360,000 Kr. mere, vil den ogsaa blive mere rentabel, hvilket har en betydelig finansiell Interesse for Staten, saa meget mere som det er et meget betydeligt Tilskud, Staten skal give til denne Bane. Dette Tilskud er saa stort, at det forekommer mig at være berettiget fra Rigsdagens Side at se hen til, at man faar en saadan Linie, at der dog kan være nogen Udsigt til, at Banen i det mindste vil kunne bære sin Drift, og det er det, jeg tror, der skabes Udsigt til, hvis vi gennemfører det foreliggende Forslag med